

Pagbasa sa Lumang Tipan: 1 Cronica 16:1-11 , 25-36

Pagbasa sa Bagong Tipan: Galacia 5:14-26

Thanksgiving “A Day of Public Reverence” Awit 100

Wayne J. Edwards, Pastor

Ayon sa talaarawan ni William Bradford, ang Ingles na Puritan na naglayag patungong Hilagang Amerika sakay ng Mayflower, noong taglagas ng 1621, ang 56 na nakaligtas na mga peregrino ay nagdaos ng tatlong araw na kapistahan upang ipagdiwang ang kanilang unang ani. Inanyayahan nila ang mga Wampanoag Indian na sumama sa kanila upang ipakita ang kanilang pagpapahalaga sa pagtuturo sa kanila kung paano magtanim at mag-imbak ng pagkain. (Susundan ang buong detalye)

- Noong 1623, idineklara ni Gobernador Bradford ang Disyembre 13 bilang araw ng panalangin upang pasalamatan ang Diyos sa Kanyang maraming pagpapala.
- Pagkaraan ng isang siglo, ipinahayag ni Pangulong George Washington noong Huwebes, Nobyembre 26, 1789, **"isang araw ng pasasalamat at panalangin."**
- 1863 Itinatag ni Pangulong Lincoln ang huling Huwebes ng Nobyembre bilang National Day of Thanksgiving.
- Noong 1941, ipinasa ng Kongreso ang batas, at nilagdaan ito ni Pangulong Roosevelt bilang batas , na idineklara ang ikaapat na Huwebes ng Nobyembre bilang Thanksgiving Day — **"Isang Araw na inilaan para sa mga Amerikano upang magpasalamat sa Diyos para sa Kanyang mga pagpapala."**
- Ang Araw ng Pasasalamat ay hindi kailanman inilaan upang maging isang "holiday" ngunit isang banal na araw upang huminto at magpasalamat sa Diyos para sa Kanyang mga pagpapala.

MULA SA DIARY NI WILLIAM BRADFORD

- Hulyo 1620 – 102 pasahero at 30 tripulante ang sumakay sa merchant ship na tinatawag na Mayflower at tumalak mula sa daungan sa Plymouth, England, patungo sa bagong mundo sa kabilang panig ng Karagatang Atlantiko.
- Sa 102 na pasahero, 40 sa kanila ay Protestant Separatists na tinatawag na Pilgrim, na ang hangarin ay sumamba sa Diyos ayon sa dikta ng kanilang budhi at hindi ng Church of England.
- Ang ibang mga pasahero ay naghahanap ng ginto at mga paraan upang i-export ang kanilang mga negosyong Ingles. Gayunpaman, kung hindi sila nakasakay, hindi kakayanin ng mga Pilgrim ang paglalakbay.
- Maya-maya ay dumating ang mga Puritan. Bagama't gusto din nila ang kalayaan sa pagsamba tulad ng mga Pilgrim, naniniwala pa rin sila na ang Church of England ay ang nag-iisang tunay na Simbahan, ngunit nais nilang pahasayin ito. Itinatag ng mga Puritan ang Massachusetts Bay Colony, Connecticut Colony, at New Haven Colony.
- Sa ilang mga punto sa 66-araw na paglalakbay, sumulat si Bradford ng isang pahayag ng kasunduan, na kinakailangang lagdaan ng lahat ng mga pasahero. Tinukoy ng Mayflower Compact ang mga tuntunin ng pag-uugali na kinakailangan ng bawat tao kapag narating na nila ang kanilang destinasyon.
- Noong una silang lumapag, wala silang nakita kundi ang hindi maayos na ilang, at dahil ito ang unang taglamig, mabilis nilang itinayo ang kanilang mga unang lodge. Lima sa kanilang mga kapamilya at kaibigan ang namatay habang nasa dagat. Sa pagtatapos ng taglamig, ang pagkakasakit at gutom ay umani ng isa pang 45 katao.
- Nang dumating ang tagsibol, tinanggap sila ng mga Wampanoag Indian at tinuruan sila kung paano magtanim ng mais, mag-imbak ng isda, at gumamit ng mga balat ng hayop bilang damit.
- Noong 1621, ang mga peregrino ay nagdaos ng tatlong araw na kapistahan upang ipagdiwang ang kanilang unang ani, at upang ipakita ang kanilang pagpapahalaga, inanyayahan nila ang tribong Wampanoag na sumama sa kanila.
- Ang mga Indian ay nagdala ng karne ng usa at pabo, at ang mga lalaking pilgrim ay nanghuli ng isda at kabibe at giniling ang mais upang maging pagkain.
- Ang mga babaeng pilgrim ay nangalap ng ligaw na prutas at berry, inihurnong cornbread, at nilutong clam chowder.
- Sa 56 na mga taong Ingles na naiwan, apat lamang ang mga babae, at ang apat na iyon, kasama ang isang tagapaglingkod, ay naghanda ng isang piging para sa buong pamayanan at 91 na mga Indian.

Sa nakalipas na 50 taon, tiniis ng mga Amerikano ang isang sinadya at may layunin na pagwawalang-bahala sa mga pangunahing halaga at moral na birtud na tumutukoy sa Western Civilization sa General at America.

- Ang Bibliya ang pangunahing pundasyon ng mga pagpapahalaga at birtud na iyon, at sa unang 200 taon, ang Amerika ang pinakahinahangaan at kinaiiinggitan na bansa sa mundo dahil sa tagumpay at kabutihang-loob nito.
- Gayunpaman, isang siglo na ang nakalilipas, sinabi ni William Temple, ang Arsobispo ng Canterbury, na ang "Kristiyanong Tradisyon" ng Amerika ay pinapahina ng mga Sekular na Humanista na nagnanais na panatilihin ang mga pagpapahalagang Kristiyano ng Amerika nang walang pananampalatayang Kristiyano.
- Sa suporta ng National Education Association at ng Departamento ng Pampublikong Edukasyon, nagtagumpay ang mga sekular na humanista sa pagtanggali sa pundasyon ng Amerika mula sa mga pinagmulan nito sa Bibliya.
- Ang Kristiyanismo ay nagbabanta sa layunin nitong magtatag ng New World Order sa 2030. Ang pagiging makabayan, ibig sabihin, ang pag-ibig sa Diyos, pamilya, at bansa, ay hindi sumusuporta sa salaysay ng walang diyos na globalismo: para gumana ang globalismo, dapat magtiwala ang mga tao sa gobyerno, hindi sa Diyos.
- Karamihan sa mga paaralang Amerikano ay hindi na nagtuturo ng mga tradisyunal na paksa ng kasaysayan ng daigdig at ang pag-unlad ng Kanluraning Sibilisasyon dahil kasama sa pagtatatag ng Amerika ang Banal na interbensyon ng Diyos.
- Ayon sa Global Education First Initiative, ang mga pampublikong paaralan ay **"tumulong sa mga kabataan na maging responsable, nagmamalasakit, at nagbibigay ng kontribusyon sa pandaigdigang mamamayan."**
  - **Sosyalismo** – ang paggawa ng kayamanan ay para sa kapakanan ng buong komunidad at hindi para sa indibidwal.
  - **Komunismo** – upang maiwasan ang pakikidigma ng mga uri, ang bawat tao ay nag-aambag sa lipunan ayon sa kanilang kakayahan at tumatanggap mula sa lipunan ayon sa kanilang pangangailangan.
- Ang kulturang Amerikano, na nakabatay sa mga pagpapahalagang Hudeo-Kristiyano ng paggalang sa buhay ng tao at sa ginintuang panuntunan, ay naging isang anti-Diyos, anti-Kristo na kultura na walang paggalang sa buhay ng tao at ang mga may ginto, ang namamahala.
- Kung ang America ay mabubuhay bilang isang soberanong bansa, dapat na muling pagtibayin ng mga magulang ang mga tradisyon ng ating Judeo-Christian na pamana at tiyaking alam ng kanilang mga anak at apo ang katotohanan tungkol sa kung paano pinagpala ng Diyos ang Amerika upang maging daluyan ng Kanyang mga pagpapala sa ibang mga bansa, kabilang ang pagpapahayag ng ebanghelyo.
- Iminungkahing pagbabasa : **"The Book of Prayers and Presidents Inspiring Faith"** – ni William Federer at **"Miracles in American History"** – ni Susie

Ang Awit 100 ay isang “Tawag sa Pagsamba”

Binalangkas ng Awit ang pitong paghahanda na kailangan para sambahin ang Diyos sa espiritu at katotohanan.

Ang Awit 122 ay isa sa labinglimang salmo na kinanta ng mga Hudyo na Pilgrim na kanilang pag-akyat sa Lungsod ng Jerusalem para sa kanilang taunang mga kapistahan.

“Ako ay natuwa nang sabihin nila sa akin, tayo ay pumasok sa bahay ng Panginoon. Ang aming mga paa ay tatayo sa loob ng iyong mga pintuang-daan, O Jerusalem. Kapayapaan nawa sa loob ng iyong mga pader, at kasaganaan sa loob ng iyong mga palasyo.”

Gayunpaman, nang marating nila ang mga bundok na nakapalibot sa Jerusalem, nagsimula silang sumamba...

1. Itaas ang Iyong Boses sa Diyos – Vs. 1 – “*Maging masayang ingay sa Panginoon, kayong lahat na lupain.*”

- Ang Awit 98:4-8 ang background ng pahayag na ito.

“Magsigawa kayo ng masayang ingay sa Panginoon, buong lupa: kayo’y magsigawa ng malakas, mangagalak kayo, at magsiawit. Umawit kayo sa Panginoon na may alpa; na may tinig ng isang awit; na may mga trumpeta at coronet. Gumawa ng isang masayang ingay sa harap ng Panginoon, ang Hari. Hayaang umungol ang dagat, at ang kabuuan niyaon; Magalak nawa ang mga bundok at ipakpak ng mga baha ang kanilang mga kamay: mangagalak nawa ang mga burol na magkakasama!”

- Kapag ang mga Jewish pilgrims ay lumapit sa Templo, sila ay "sisigaw sa kagalakan" - hindi upang bigyang pansin ang kanilang sarili, ngunit sa Isa na kanilang pinuntahan upang sambahin.

2. Magbigay ng Karangalan sa Diyos – Vs. 2 – “*Paglingkuran ang Panginoon nang may kagalakan.*”

- Ang ibig sabihin ng “Paglingkuran” ay ang pag-aalay ng sarili sa Diyos nang may kagalakan, na nagpapahiwatig na ang ating pagsamba sa Diyos ay dapat na maligaya, hindi mabigat; na dapat itong gawin nang may masayang puso at buong pangako.
- Maglingkod – “**ibigay sa Diyos ang karangalan na nararapat sa Kanya.**” Stephen Charnock
- Paglilingkod – “**parangalan at pagsamba na nakadirekta sa Diyos.**” John MacArthur
- Maglingkod – “**mamangha sa hindi maisip na kadakilaan at karilagan ng Makapangyarihang Diyos.**” W. Tozer
- Nais ng Diyos na ang mga sumasamba sa Kanya ay sumamba nang may kagalakan; upang igo ang Kanyang kabanalan at Kanyang kamahalan.

3. Lumapit sa Diyos sa Pag-awit – Vs. 2 – “*Lumapit sa harapan Niya na may pag-awit.*”

- Pansinin ang “pagsigawan” sa talata 1 ay nagiging “pag-awit” sa talata 2.
- Ang musika ay ang daluyan na ibinigay ng Diyos sa Kanyang mga tao upang ipahayag ang kanilang kagalakan sa Kanya at ang kanilang papuri sa Kanya.
- Ang Bibliya ay naglalaman ng 575 pagtukoy sa papuri, pag-awit, at musika. Ang sentro ng ating Bibliya ay isang aklat ng himno ng 150 kanta na kilala bilang Mga Awit.
- Noong ika-19 at ika-20 siglo, pinalitan ng maraming simbahan ang Psalter ng mga himno at mga awit ng ebanghelyo, na higit na nakaakit sa mga mang-aawit kaysa sa kanilang pagnanais na sambahin ang Diyos.
- Ang musika ay ang “hain ng papuri” na ibinibigay natin sa Diyos, ngunit hindi ang musika o papuri ay kasingkahulugan ng pagsamba.
- Ayon sa Isaias 6, ang tunay na pagsamba:
  - **Nagsisimula sa pataas na tingin** – Isaias 6:1-4 – hanggang sa magkaroon tayo ng ganitong pangitain ng kabanalan ng Diyos, wala pa tayo, at hindi natin Siya maaaring sambahin sa espiritu at katotohanan.
  - **Humahantong sa isang panloob na pagtingin** - Isaias 6:5-7 - hanggang sa makita natin ang Diyos kung sino Siya ay hindi natin makikita ang ating sarili kung sino talaga tayo, at hanggang sa maabot natin ang puntong iyon ng pananalig at pag-amin, hindi natin makikita, at tayo ay hindi Siya maaaring sambahin sa espiritu at sa katotohanan.
  - **Humahantong sa isang panlabas na tingin** – Isaias 6:8-9 – ang tunay na pagsamba ay nagreresulta sa ating kahandaang ibigay ang ating mga katawan bilang mga instrumento ng Kanyang katuwiran.

4. Kinikilala ang Diyos – Vs. 3 – “*Alamin ninyo na ang Panginoon, Siya ang Diyos.*”

- Sa pamamagitan ng kanilang pagsunod sa Torah at kanilang pagdiriwang ng mga sagradong kapistahan, ipinakita ng mga Hudyo sa mga paganong bansa na si Yahweh ay karapat-dapat sa lahat ng pagsamba at pagsamba, na:
  - 3 - Siya ang tanging tunay at buhay na Diyos -
  - 3 – Ginawa Niya tayo ayon sa Kanyang larawan at para sa Kanyang kaluwalhatian –
  - 3 - Ginawa Niya tayo para sa Kanyang layunin -
  - 3 - Ginawa Niya tayo para sa Kanyang kapakinabangan -
  - 3 – Siya ang may pananagutan sa ating pangangalaga –
  - 5 - Siya ay isang Diyos ng walang katapusang kabutihan at awa -
  - 5 – Siya ay isang Diyos ng sagrado at walang hanggang katotohanan –

5. Buksan ang Pinto sa Diyos – Vs. 4 – “*Pumasok kayo sa Kanyang mga pintuang-daan na may pasasalamat, at sa Kanyang mga looban na may pagpupuri.*”

- Noong araw na isinulat ang awit na ito, walong malalaking pintuan ang nasa pader na nakapalibot sa Lumang Lungsod ng Jerusalem.
- Kapag ang Jewish pilgrim ay nasa loob ng mga pader ng Lungsod ng Jerusalem, siya ay mas malapit sa Templo, at sa presensya ng Diyos, at siya ay huminto upang magpasalamat.
- Nang ang Jewish pilgrim ay nasa loob ng panlabas na korte ng Templo, ang kanyang puso ay sumambulat sa pagpupuri sa Diyos.
- Awit 95:1-2 – ***“Halikayo, tayo’y magsiawit sa Panginoon sa kagalakan; sumigaw tayo ng malakas sa Bato ng ating kaligtasan.”***

6. Magpasalamat sa Diyos – Vs. 4 – “*Magpasalamat sa Kanya.*”

- Pansinin na ang "pagbibigay pasasalamat" ay inuulit ng dalawang beses sa isang taludtod.
- Bilang mga Kristiyano, dapat tayong mamuhay sa isang saloobin ng pasasalamat, anuman ang kalagayan ng ating buhay.
- Kapag tayo ay nagtitipon para sa pagsamba, tayo ay papasok sa mga pintuan na ito nang may pasasalamat; dinadala ang Kanyang mga ikapu at ang ating mga handog sa Kanya; ibig sabihin, pagbibigay sa Kanya ng pasasalamat para sa Kanyang proteksyon at probisyon.
- Sa 1 Tesalonica 5:18, sinabi ni Apostol Pablo, ***“Sa lahat ng mga bagay ay magpasalamat kayo: sapagka’t ito ang kalooban ng Dios kay Cristo Jesus tungkol sa inyo.”***

7. Pagpalain ang Pangalan ng Diyos – Vs. 4 – “*At purihin ang Kanyang pangalan.*”

- Ang salitang “pagpalain” o “papuri” sa kontekstong ito ay nangangahulugang lumuhod; upang yumuko, at magpatirapa sa harap ng Panginoon upang magpakita ng paggalang sa Hari ng mga Hari at Panginoon ng mga Panginoon.
- Ang tunay na pagsamba ay palaging nagsasangkot ng pagbagsak sa paanan ng Isang kinikilala natin bilang ating Diyos.
- Awit 95:6 – ***“Halikayo, tayo’y yumukod sa pagsamba; lumuhod tayo sa harap ng Panginoon, ang ating Maylikha.”***
- Ang tawag sa pagsamba ay isang banal na paanyaya, at tayo ay dapat na ***“Pumasok sa Kanyang mga pintuang-daan na may pasasalamat, at sa Kanyang mga looban na may pagpupuri, at purihin ang Kanyang pangalan.”***
- Ang ating saloobin ng pasasalamat ay nakabatay sa kabutihan ng Diyos, sa awa ng Diyos, sa biyaya ng Diyos, at sa pag-ibig ng Diyos sa pagpapadala ng Kanyang Anak upang maging ating Tagapagligtas.